

Συγκέντρωση απογεύματος Σαββάτου
2 Απριλίου 2011

Επιθυμία

Από τον Πρεσβύτερο Ντάλιν Όουκς
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Επέλεξα να μιλήσω για την σημαντικότητα της *επιθυμίας*. Ελπίζω όλοι μας να κοιτάζουμε μέσα στην καρδιά μας ώστε να προσδιορίσουμε αυτό που πραγματικά επιθυμούμε και το πώς κατατάσσουμε τις πιο σημαντικές μας επιθυμίες.

Οι επιθυμίες υπαγορεύουν τις προτεραιότητές μας, οι προτεραιότητές μας διαπλάθουν τις επιλογές μας και οι επιλογές μας προσδιορίζουν τις πράξεις μας. Οι επιθυμίες επάνω στις οποίες ενεργούμε, προσδιορίζουν την αλλαγή, την επιτυχία και την πρόδοό μας.

Πρώτον θα μιλήσω για κάποιες κοινές επιθυμίες. Ως θνητά όντα έχουμε κάποιες βασικές σωματικές ανάγκες. Οι επιθυμίες να ικανοποιήσουμε αυτές τις ανάγκες μας υποχρεώνουν να κάνουμε επιλογές και προσδιορίζουν τις πράξεις μας. Τρία παραδείγματα θα δείξουν πώς ενίοτε αντικαθιστούμε αυτές τις επιθυμίες με άλλες που θεωρούμε πιο σημαντικές.

Πρώτον, το φαγητό. Έχουμε μια βασική ανάγκη για φαγητό, αλλά για ένα χρονικό διάστημα αυτή η επιθυμία μπορεί να αντικατασταθεί με μια δυνατότερη επιθυμία να νηστέψουμε.

Δεύτερον, η στέγη. Όταν ήμουν ένα 12χρονο αγόρι αντιστάθηκα στην επιθυμία για στέγη, επειδή είχα μια μεγαλύτερη επιθυμία να εκπληρώσω μια από τις προϋποθέσεις των προσκόπων να περάσω μια νύχτα στο δάσος. Ήμουν ένα από τα πολλά αγόρια που άφησαν την άνεση των σκηνών τους και βρήκαν τρόπο να φτιάξουν ένα καταφύγιο και έκαναν ένα αρχέγονο κρεβάτι από ό,τι υλικά της φύσης μπόρεσαν να βρουν.

Τρίτον, ο ύπνος. Ακόμα και αυτή η βασική επιθυμία μπορεί προσωρινά να αντικατασταθεί με μια πιο σημαντική επιθυμία. Όταν ήμουν νεαρός στρατιώτης στην Εθνική Φρουρά της Γιούτα, το έμαθα αυτό από το παράδειγμα ενός αξιωματικού με εμπειρία στη μάχη.

Στους πρώτους μήνες του Πολέμου της Κορέας, μια μονάδα πυροβολικού της Εθνικής Φρουράς της Γιούτα στο Ρίτσφιλντ, κλήθηκε σε ετοιμότητα. Της ομάδας αυτής που ηγείτο ο λοχαγός Ρέι Κοξ, αποτελείτο από περίπου 40 άνδρες Μορμόνους. Μετά από πρόσθετη εκπαίδευση και ενίσχυση από έφεδρους εξωτερικού και σύντομα στάλθηκαν στην Κορέα, όπου βίωσαν κάποιες από τις πιο σφοδρές μάχες εκείνου του πολέμου. Σε μια μάχη έπρεπε να αποκρούσουν μια άμεση επίθεση από εκατοντάδες άνδρες του πεζικού του εχθρού, μια επίθεση που νίκησε και κατέστρεψε άλλες μονάδες πυροβολικού.

Τι έχει αυτό να κάνει με το να υπερνικήσουμε την επιθυμία για ύπνο; Κατά την διάρκεια μιας κρίσιμης νύχτας, όταν το πεζικό του εχθρού είχε ξεπεράσει τις γραμμές των συνόρων και είχε προχωρήσει στις πίσω γραμμές όπου βρισκόταν η μονάδα πυροβολικού, ο λοχαγός είχε συνδέσει τις τηλεφωνικές γραμμές του πεδίου στην σκηνή του και διέταξε τους πολλούς φύλακες στην περίμετρο να του τηλεφωνεί ο καθένας κάθε ώρα όλη την νύχτα. Αυτό κράτησε τους φύλακες ξύπνιους, αλλά επίσης αυτό σήμαινε ότι ο λοχαγός είχε πολλές διακοπές στον ύπνο του. «Πώς μπορέσατε να το κάνετε αυτό;» Τον ρώτησα. Η απάντησή του δείχνει τη δύναμη μιας εξέχουσας επιθυμίας.

«Ήξερα ότι αν ποτέ επέστρεφα στην πατρίδα, θα συναντούσα τους γονείς εκείνων των αγοριών στο δρόμο της μικρής μας κωμόπολης και δεν ήθελα να τους αντιμετωπίσω αν οι γιοι τους δεν επέστρεφαν σπίτι λόγω της αποτυχίας μου να κάνω κάτι ως ηγέτης τους»¹.

Τι παράδειγμα δύναμης εξέχουσας επιθυμίας προτεραιοτήτων και πράξεων! Τι δυνατό παράδειγμα για όλους εμάς που είμαστε υπεύθυνοι για την ευημερία άλλων, γονείς και ηγέτες και δασκάλους της Εκκλησίας!

Ως συμπέρασμα αυτής της εικόνας, νωρίς το πρωί μετά την νύχτα που έμεινε σχεδόν άυπνος, ο λοχαγός Κοξ ηγήθηκε των ανδρών του σε μια αντεπίθεση στο πεζικό του εχθρού. Πήραν πάνω από 800 αιχμαλώτους και είχαν μόνο δύο τραυματίες. Ο Κοξ αναγνωρίστηκε για το θάρρος του και η μονάδα του έλαβε το Προεδρικό Εγκώμιο Μονάδος για τον εξέχοντα ηρωισμό τους. Και, όπως οι έφηβοι πολεμιστές του Ήλαμαν (βλέπε Άλμα 57:25-26), όλοι επέστρεψαν σπίτι².

Το Βιβλίο του Μόρμον περιέχει πολλές διδασκαλίες για την σημαντικότητα την επιθυμίας.

Μετά από πολλές ώρες που ο Ενώς παρακαλούσε τον Κύριο, του ειπώθηκε ότι του συγχωρούνται οι αμαρτίες του. Τότε «άρχισε να αισθάνεται την επιθυμία για την ευημερία

των αδελφών [του]» (Ενώς 1:9). Έγραψε, «Και... αφού προσευχήθηκα και κόπιασα με μεγάλο ζήλο, ο Κύριος μου είπε: Θα σου δώσω αυτό που επιθυμείς επειδή έχεις πίστη» (εδάφιο 12). Προσέξτε τα τρία βασικά που προηγούνται της υπεσχημένης ευλογίας: επιθυμία, εργασία και πίστη.

Σε αυτήν την ομιλία για πίστη, ο Άλμα διδάσκει ότι η πίστη μπορεί να αρχίσει με «τίποτα περισσότερο από το να επιθυμείτε να πιστέψετε» αν «αφήσ[ουμε] αυτήν την επιθυμία να δουλέψει μέσα [μ]ας» (Άλμα 32:27).

Άλλη σπουδαία διδασκαλία για την επιθυμία, ειδικά αυτού που πρέπει να είναι η μεγαλύτερή μας επιθυμία, συμβαίνει στην εμπειρία του Λαμανίτη βασιλιά που διδάχτηκε από τον ιεραπόστολο Ααρών. Όταν η διδασκαλία του Ααρών τράβηξε την προσοχή του, ο βασιλιάς ρώτησε: «Τι να κάνω για να γεννηθώ από το Θεό;» και «να έχω αυτήν την αιώνια ζωή;» (Άλμα 22:15). Ο Ααρών απάντησε, «Αν το επιθυμείς αυτό το πράγμα... αν μετανοήσεις για όλες τις αμαρτίες σου, και προσκυνάς το Θεό, και επικαλείσαι το όνομά του με πίστη, πιστεύοντας ότι θα λάβεις, τότε θα λάβεις την ελπίδα που επιθυμείς» (εδάφιο 16).

Ο βασιλιάς το έκανε αυτό και σε ένθερμη προσευχή δήλωσε: «Θα εγκαταλείψω τις αμαρτίες μου για να σε γνωρίσω... και να σωθώ κατά την τελευταία ημέρα» (εδάφιο 18). Με αυτή την δέσμευση και αυτόν τον προσδιορισμό της απώτατης επιθυμίας του, η προσευχή του απαντήθηκε με θαύμα.

Ο προφήτης Άλμα είχε μεγάλη επιθυμία να διαλαλήσει μετάνοια σε όλους τους ανθρώπους, αλλά κατάλαβε ότι δεν έπρεπε να επιθυμεί την εξαναγκαστική δύναμη που αυτό θα απαιτούσε γιατί, συμπέρανε ότι: «[Ένας] δίκαιο[ς] Θε[ός]... χαρίζει στους ανθρώπους σύμφωνα με τις επιθυμίες τους, είτε για θάνατο είτε για ζωή» (Άλμα 29:4). Παρομοίως, σε σύγχρονη αποκάλυψη, ο Κύριος διακηρύττει ότι Εκείνος «θα κρίν[ει] όλους τους ανθρώπους σύμφωνα με τα έργα τους, σύμφωνα με την επιθυμία της καρδιάς τους» (Δ&Δ 137:9).

Είμαστε αληθινά προετοιμασμένοι να συνδέσει ο Αιώνιος Κριτής μας αυτή την τεράστια σημασία με αυτό που πραγματικά επιθυμούμε;

Πολλές γραφές μιλούν για αυτά που επιθυμούμε, αναφερόμενες σε αυτά που επιζητούμε. «Αυτός που με αναζητά νωρίς θα με βρει, και δε θα εγκαταλειφτεί» (Δ&Δ 88:83).

«Επιζητάτε ειλικρινά τα καλύτερα χαρίσματα» (Δ&Δ 46:8). «Αυτός που επίμονα επιζητεί

θα βρει» (Νεφί Α΄ 10:19). «Πλησιάστε κοντά μου και εγώ θα πλησιάσω κοντά σας. Να με αναζητάτε επίμονα και θα με βρείτε. Ζητήστε και θα λάβετε. Κτυπήστε, και θα σας ανοιχτεί» (Δ&Δ 88:63).

Το να προσαρμόσουμε ξανά τις επιθυμίες μας για να δώσουμε μεγαλύτερη προτεραιότητα στα αιώνια πράγματα δεν είναι εύκολο. Όλοι έχουμε τον πειρασμό να επιθυμούμε το κουαρτέτο του κόσμου: ιδιοκτησία, διάκριση, υπερηφάνεια και δύναμη. Μπορούμε να τα επιθυμούμε αυτά, αλλά δεν πρέπει να τα βάλουμε ανάμεσα στις υψηλότερες προτεραιότητές μας.

Εκείνοι των οποίων η μεγαλύτερη επιθυμία είναι να αποκτήσουν υλικά πράγματα, πέφτουν στην παγίδα του υλισμού. Αποτυγχάνουν να εισακούσουν την προειδοποίηση «Μην αποζητάς πλούτη ούτε τα μάταια του κόσμου τούτου» (Αλμα 39:14. Βλέπε, επίσης, Ιακώβ 2:18).

Εκείνοι που επιθυμούν διάκριση ή δύναμη θα πρέπει να ακολουθούν το παράδειγμα του θαρραλέου Αρχιστράτηγου Μορόνι, του οποίου η υπηρετηση δεν ήταν για «δύναμη» ούτε για τις «τιμές του κόσμου» (Αλμα 60:36).

Πώς αναπτύσσουμε επιθυμίες; Μερικοί θα έχουν το είδος κρίσης που παρακίνησε τον Άρον Ράλστον³, αλλά η εμπειρία του παρέχει ένα πολύτιμο μήνυμα για αναπτυσσόμενες επιθυμίες. Ενώ ο Ράλστον έκανε ορειβασία σε ένα φαράγγι της νοτίου Γιούτα, ένας βράχος 360 κιλών έπεσε ξαφνικά και παγίδευσε το δεξί του χέρι. Ολομόναχος επί πέντε μέρες προσπαθούσε να απελευθερώσει το χέρι του. Όταν ήταν έτοιμος να τα παρατήσει και να αποδεχτεί τον θάνατο, είχε ένα όραμα ενός τρίχρονου αγοριού να τρέχει προς εκείνον και να τον σηκώνει με το αριστερό του χέρι. Κατάλαβε ότι αυτό ήταν ένα όραμα του μελλοντικού γιου του και ότι ήταν μια διαβεβαίωση ότι θα ζούσε και ο Ράλστον πήρε το κουράγιο και έκανε την δραστική πράξη να σώσει την ζωή του πριν εξασθενήσει η δύναμή του. Έσπασε τα δύο κόκαλα στο παγιδευμένο του δεξί χέρι και κατόπιν χρησιμοποίησε το μαχαίρι από το εργαλείο πολλαπλών χρήσεων για να κόψει το χέρι του. Κατόπιν βρήκε την δύναμη να περπατήσει άλλα 8 χιλιόμετρα για βοήθεια⁴. Τι παράδειγμα για τη δύναμη μιας μεγάλης επιθυμίας! Όταν έχουμε ένα όραμα του τι μπορούμε να γίνουμε, η επιθυμία μας και η δύναμή μας να ενεργήσουμε αυξάνονται σε μεγάλο βαθμό.

Οι περισσότεροι από εμάς δεν θα αντιμετωπίσουμε ποτέ μια τέτοια ακραία κρίση, αλλά όλοι μας αντιμετωπίζουμε πιθανές παγίδες που θα εμποδίσουν την πρόοδό μας προς τον

αιώνιο προορισμό μας. Αν οι δίκαιες επιθυμίες μας είναι αρκετά έντονες, θα μας παρακινήσουν να κόψουμε και να σμιλεύσουμε τον εαυτό μας, ώστε να τον ελευθερώσουμε από εθισμούς και άλλες αμαρτωλές πιέσεις και προτεραιότητες που σταματούν την παντοτινή μας πρόοδο.

Πρέπει να θυμόμαστε ότι οι χρηστές επιθυμίες δεν πρέπει να είναι επιφανειακές ούτε παρορμητικές ούτε προσωρινές. Πρέπει να είναι εγκάρδιες, ακλόνητες και μόνιμες. Με τέτοιο κίνητρο, θα αναζητήσουμε την κατάσταση που περιέγραψε ο Τζόζεφ Σμιθ, όπου έχουμε «υπερνικήσει τα πονηρά [της ζωής μας] και έχουμε χάσει κάθε επιθυμία να αμαρτάνουμε»⁵. Αυτή είναι μια πολύ προσωπική απόφαση. Όπως είπε ο Πρεσβύτερος Νιλ Μάξουελ:

«Όταν οι άνθρωποι περιγράφονται ως κάποιιοι που ‘έχασαν την επιθυμία τους να αμαρτάνουν’ είναι εκείνοι, και μόνο εκείνοι, που σκόπιμα αποφάσισαν να χάσουν εκείνες τις εσφαλμένες επιθυμίες με το να είναι πρόθυμοι να ‘εγκαταλείψουν τις αμαρτίες [τους]’ για να γνωρίσουν τον Θεό».

«Επομένως, αυτό που επίμονα επιθυμούμε, με την πάροδο του χρόνου, είναι αυτό που τελικά θα γίνουμε και αυτό που θα λάβουμε στην αιωνιότητα»⁶.

Όσο σημαντικό κι αν είναι να χάσουμε κάθε επιθυμία να αμαρτάνουμε, η αιώνια ζωή απαιτεί περισσότερα. Για να επιτύχουμε τον αιώνιο προορισμό μας, πρέπει να επιθυμούμε και να εργαζόμαστε για τα χαρακτηριστικά που απαιτούνται ώστε να γίνουμε ένα αιώνιο ον. Για παράδειγμα, τα αιώνια όντα συγχωρούν όλους όσους τα έχουν αδικήσει. Βάζουν την ευημερία των άλλων πριν την δική τους. Αγαπούν όλα τα παιδιά του Θεού. Αν αυτό φαίνεται πολύ δύσκολο --και σίγουρα δεν είναι εύκολο για κανέναν από εμάς-- τότε θα πρέπει να αρχίσουμε με την επιθυμία τέτοιων χαρακτηριστικών και να προσευχηθούμε στον στοργικό Επουράνιο Πατέρα μας για βοήθεια με τα συναισθήματά μας. Το Βιβλίο του Μόρμον μας διδάσκει ότι πρέπει «να προσε[υχόμαστε] στον Πατέρα με όλη τη δύναμη της καρδιάς να εί[μαστε] γεμάτοι με την αγάπη αυτήν που εκείνος έχει απονείμει σε όλους όσοι είναι ειλικρινείς οπαδοί του Υιού του, Ιησού Χριστού» (Μορόνι 7:48).

Κλείνω με ένα τελευταίο παράδειγμα επιθυμίας που θα πρέπει να είναι κυρίαρχο για όλους τους άνδρες και τις γυναίκες -- εκείνοι που είναι παντρεμένοι και εκείνοι που είναι ελεύθεροι. Όλοι θα πρέπει να επιθυμούν και να εργάζονται σοβαρά να εξασφαλίσουν έναν παντοτινό γάμο. Εκείνοι που ήδη έχουν έναν γάμο στον ναό θα πρέπει να κάνουν ό,τι μπορούν να τον προφυλάξουν. Εκείνοι που είναι ελεύθεροι, πρέπει να επιθυμούν έναν γάμο

στον ναό και με προτεραιότητα να ασκήσουν προσπάθειες να τον αποκτήσουν. Οι νέοι και οι νέοι ενήλικοι πρέπει να αντισταθούν στον πολιτικά ορθό αλλά παντοτινά εσφαλμένο ορισμό που αναιρεί την σημαντικότητα του να παντρευόμαστε και να αποκτούμε παιδιά⁷.

Ανύπανδροι άνδρες, σας παρακαλώ να λάβετε υπ' όψιν την παρότρυνση στο γράμμα που έγραψε μια ανύπανδρη αδελφή. Παρακάλεσε για «τις ενάρετες κόρες του Θεού που ειλικρινώς αναζητούν έναν άξιο σύζυγο, αλλά οι άνδρες φαίνεται να είναι τυφλοί και συγχυσμένοι με το αν είναι ή όχι ευθύνη τους να αναζητήσουν αυτές τις θαυμάσιες, εκλεκτές κόρες του Επουράνιου Πατέρα μας και να τις βγάλουν ραντεβού και να είναι πρόθυμοι να συνάψουν και να τηρήσουν ιερές διαθήκες στον οίκο του Κυρίου». Συμπέρανε: «Υπάρχουν πολλοί ανύπανδροι άνδρες ΑΤΗ (Άγιοι των Τελευταίων Ημερών) εδώ που είναι χαρούμενοι να βγουν και να διασκεδάσουν, να πάνε για ραντεβού και να κάνουν παρέα, αλλά δεν έχουν καμία απολύτως επιθυμία να κάνουν κανενός είδους δέσμευση με μια γυναίκα»⁸.

Είμαι σίγουρος ότι κάποιοι νέοι άνδρες που ανυπόμονα αναζητούν, θα θέλουν να προσθέσω ότι υπάρχουν κάποιες νέες γυναίκες που οι επιθυμίες τους για γάμο και παιδιά είναι σε χαμηλή προτεραιότητα σχετικά με την καριέρα ή άλλες θνητές διακρίσεις. Οι άνδρες και οι γυναίκες χρειάζονται ενάρετες επιθυμίες που θα τους οδηγήσουν στην αιώνια ζωή.

Ας θυμηθούμε ότι οι επιθυμίες υπαγορεύουν τις προτεραιότητές μας, οι προτεραιότητές μας διαπλάθουν τις επιλογές μας και οι επιλογές μας προσδιορίζουν τις πράξεις μας. Επιπροσθέτως, είναι οι πράξεις και οι επιθυμίες μας που μας κάνουν κάποιους, είτε έναν καλό φίλο, έναν χαρισματικό δάσκαλο είτε κάποιον που έχει εγκριθεί για αιώνια ζωή.

Δίνω μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, του οποίου η αγάπη, οι διδασκαλίες και η εξιλέωση τα κάνουν όλα δυνατόν να γίνουν. Προσεύχομαι πάνω απ' όλα να επιθυμούμε να γίνουμε σαν Εκείνον ώστε κάποια μέρα να επιστρέψουμε στην παρουσία Του και να λάβουμε την πληρότητα της ευτυχίας Του. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Σημειώσεις

1. Ρέι Κοξ, συνέντευξη από τον συγγραφέα, 1^η Αυγούστου 1985, Όρος Πλέσαντ, Γιούτα, που επιβεβαιώνει αυτό που μου είπε στο Πρόβο, Γιούτα το 1953 περίπου.
2. Βλέπε Richard C. Roberts, *Legacy, The History of the Utah National Guard* (2003), 307-14, "Self-Propelled Task Force," *National Guardsman* Μαΐου 1971, [οπισθόφυλλο], *Miracle at Kapyong: The Story of the 213th* (ταινία παραγωγής της Southern Utah University, 2002).
3. Βλέπε Άρον Ράλστον *Between a Rock and a Hard Place* (2004).

4. Ralston, *Between a Rock and a Hard Place*, 248.
5. Βλέπε *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 211.
6. Νιλ Μάξουελ, “According to the Desire of Our Hearts,” *Ensign*, Νοέμβρ. 1996, 22, 21.
7. Βλέπε Τζούλυ Μπεκ, «Διδάσκοντας τη διδαχή της οικογένειας» *Liahona*, Μάρτιος 2011, 32-37 και *Ensign*, Μάρτιος 2011, 12-17.
8. Επιστολή, 14 Σεπτεμβρίου 2006.